

Arja el Finlandujo ,Mana kun fotilo enmane dum ekskurso al Akvofalo en vilaĝo Womé .Tria foto, temas pri tiu dika kaj longa homo, eksprezidento de TEJO,sinjoro Mikaelo Boris Mandirola.

Nuna Prezidanto de TEJO,sinjoro Enric Baltasar kun Mana. Dua kaj tria fotoj, akvofalejo.

Sklavsidilaro

Truoj per kiuj sklavoj eniris por esti enŝipigitaj rekte al la Atlantika maro.

Historie,tiu ĉi loko Okcidente de Aneho situas ĉirkaŭ 20 km ĉe

Marbordo grava urbeto Porto Seguro ankaŭ nomumita Agbodrafo.

Vivis miloj da sklavoj,atendinte la enŝipigon.

Ponto

Ni boatumis por atingi la vilaĝo Togoville.Tiu ĉi lago donis iam sian nomon tutlande.Ĝi kviatas kun katolika mezlernejo, plenplenega je diversaj tradiciaj kaj historiaj eventoj.Mi ne aldonas fotaron por ŝirmi vin de detaloj.

Fotaro pri la Kongresejo :

Receptejo

Arja kaj Mana antaŭ Oficejo.

Eniroficejo

Petro Vittet kaj Mana

Alveno en Aneho, fotaro

Franca paro kaj Mana atingis Anehon.

Promenado al Reĝejo...

Enirreĝejo

Kongresenirejo.

Gekongresanoj

Levita mano de Mana kune kun franca paro

Adje gvidumis nin.

La reĝo kaj Mana

Gekongresanoj antaŭ la reĝejo.

Katolika preĝejo

Antaŭ la Atlantika lago ni estis →→→→→→→→→

Mia itala amikino

Mia finna amikino Arja K

Togolanda flughaveno

Gekongresanoj kun Mana

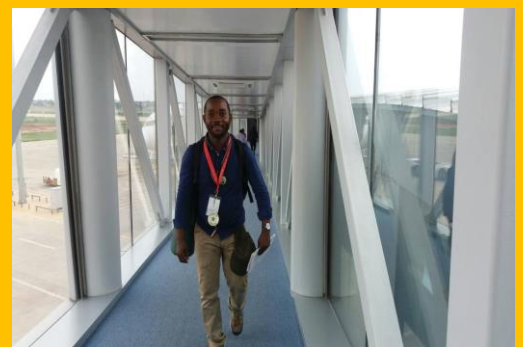
Konatulino kaj Mana

Eksprezidento de TEJO kun Mana

Ferriel, volontulino de TEJO en Nederlando kun Mana. Mana kun ĉaro en laflughaveno/Aneho kun volontulo de TEJO en Burundo.

Aviadumis mi.

Ĝi estas la unua IJK en Afriko , mia unua IJK-o kiun mi ĉeestis kaj post mia unua AKE de UEA en Bunda Tanzanio.kie unuafoje mi propraokule vidis honoran nunan vicprezidanton de UEA , sinjoro Stefano MacGill.

Tiu ĉi kongreso havis Kongreskajeron, bedaŭrinde en ĝi ne estis nomaro de ĉiuj gekongresanoj.La IJK-o okazis en Haneho ,togolanda urbo kiu havas dudek kvin mil loĝantojn,situanta kvin kilometrojn oriente de la ĉefurbo Lomeo.Ĝi estas la lasta urbo antaŭ la limo kun Benino laŭgeografie.

Ni ekskursis al akvofaloje tridek kilometrojn de Kpalime tien kaj reen la vilaĝon Womé kaj ĝian akvofalejon. Gekongresanojn naĝis en la sanigajn akvojn .Ni vizitis kakaŭjajn kampojn kaj kafarbojn.Kvar horoj per rekta aŭtobuso sed ambaŭ direkten ok horojn pli malpli.

Estid multaj vidindaĵoj kaj belaj aĵoj ke mi preskaŭ memoris pri niaj kampoj en Suda Kivuo.

Kial mi ĝin nomumis “Diarea-n Kongreson “ ? Pro tio ke preskaŭ % 90 da gekongresanoj malsaniĝis pro diareo.Kelkaj geesperantistoj urĝe per ambulancpersonaro estis transportitaj en malsanulejoj kaj tie enhospitaligitaj.Kelkaj sonĝe pensumis ke temus pri bakterioj,aliuloj pri ne bone kuiritaĵoj kaj unuj pri epidemio. Do, ni tute ekzakte ne sciis pri kio reale temis.Tio dum unu semajno. Oni ne parolis kun kuracisto por ke laŭ la simptomoj, ĉu eble infektiĝis de ebolo aŭ ne ?

Mi ne povintus ne paroli pri Hans Bakker. Se mi ne lernus Esperanton de li, mi do ne ĉeestus tiun gravan internacian aranĝon.Do, la plej bona maniero, en kiu ni povas honorii la memoron de la forpasintoj, estas laŭkapable daŭrigi ilian laboron.citi ilin.ktp. Ni ankaŭ danku TEJO-stabon ,pro ege granda helpo partoprenigi ĝejunajn afrikanojn en tiu ĉi grava Internacia aranĝo. Dankon pro la donacoj el diversaj landoj kaj personoj.

Mana Namutema Brinson.
